

komme til Forhandling her i Dag, og jeg tog Forslaget tilbage, fordi denne Sag jo er bleven drøftet under Finanslovens tredje Behandling, men naar den højtærede Landbrugsminister nu atter søger at undskylde sig og vadske sig ren, har jeg ikke kunnet andet end imødegaa de Udtalelser, han er fremkommen med i denne Henseende. Jeg skal hermed tage Indstillingen tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 4 paa Udvalgets Liste er atter tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den?

Byriell-Jensen: Ja, jeg optager den. Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg vil gøre i Anledning af det Spørgsmaal, her er rejst. Jeg ved fra det praktiske Liv, at det har overordentligt meget at betyde, at der kan herske et godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, mellem dem, der skulle lede et Arbejde, og dem, der staa under denne Ledelse, og en af mine Grunde til, at jeg overordentlig gerne vilde se denne Sag ordnet ad fredelig Vej, er netop den, at jeg nødvendig vilde være med til at lægge Hindringer i Vejen for det fredelige Samarbejde mellem de Mænd, der bestemte Daglønnen og slutte Akkord med vedkommende Arbejdere, altsaa de overordnede Skovbetjente, og Arbejderne. Jeg er overbevist om, at det kunde volde disse Arbejdere mange Bryderier paa forskellig Maade, som vi ikke her inde i Rigsdagen ere i Stand til at forhindre, hvis man ved Beslutning her inde bidrager til at fremkalde en saadan Misstemning derude. Det er min vigtigste Grund til, at jeg ønsker denne Sag ordnet ad fredelig Vej. Jeg mener, at Spørgsmaalet ikke skulde være rejst med den Voldsomhed, hvormed det er blevet rejst fra Socialdemokraternes Side, da Ministeren jo allerede paa et tidligere Tidspunkt har lovet at tage denne Sag under velvillig Overvejelse og søge at faa den løst paa en Maade, som han mente kunde forsvares overfor disse Arbejdere. Jeg er enig i den Betragtning, som er fremkommen ved forskellige Lejligheder, og som ogsaa kan gøres gældende ved dette Spørgsmaal, at selv om det kan paavises, at der er Arbejdere, selv i betydeligt Tal, der ere endnu daarligere stillede end den og den Klasse Arbejdere, om hvem alene Spørgsmaalet drejer sig i Øjeblikket, skal det ikke være Grund nok for os til at sige, at saa ville vi ikke være med til at forbedre de sidstnævntes Kaar, naar vi dog erkende, at deres Stilling virkelig trænger til at

blive forbedret. Ud fra denne Betragtning vil jeg derfor oprigtig ønske, at denne Sag kunde blive løst paa en heldig Maade, saa at de Arbejdere, der efter min Mening have et for tarveligt Udkomme, virkelig kunne faa en Forbedring i deres Kaar. Jeg vil ikke opgive Haabet om, at det endnu skal lykkes, til Trods for de Rivninger, der ere opkomne her i Tinget, og som ogsaa efter min Mening have gjort Sagen Skade, at faa Forholdet ordnet paa en saadan Maade, som ogsaa jeg maatte anse for rettest. Med disse Bemærkninger skal jeg tage Indstillingen tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 4 paa Udvalgets Liste er atter tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den?

Ordføreren (Jens Bush): Jeg optager den. Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre, navnlig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han begyndte sin Tale med at udtale sin Beklagelse over, at dette Andragende var kommet saa sent til Behandling her i Rigsdagen, idet vi nu ere henne i Slutningen af Marts. Jeg kan forene min Beklagelse med hans, og jeg har ingen Skyld heri. Jeg kunde ønske, at Formanden havde været i Stand til at sætte Indstillingerne om Andragenderne noget tidligere til Behandling, men Formanden afgør jo det, og der har foreligget meget vigtige Sager, som Formanden vist med Rette har anset for nødvendige at faa frem før Andragenderne.

Det ærede Medlem lod efter min Mening til fuldstændig at misforstaa Landbrugsministerens Udtalelser. Landbrugsministeren gav en nøgtern og klar Fremstilling af, hvordan denne Sag har udviklet sig i Finansudvalget. Deraf vil enhver kunne forstaa, at de ærede Socialdemokrater — naturligvis mod deres Villie — have bidraget til, at der er kommet det foreliggende Resultat ud af Sagen. Det ærede Medlem misforstod i den Grad Ministeren, at han som Svar paa Ministerens Ord sagde: Ja, Brødet er omtrent lige dyrt overalt, og det er Smør og Flæsk ogsaa. Forholdet er jo, efter at vi have begyndt at udføre vore Landbrugsprodukter, at det ikke er os her i Landet, der i væsentlig Grad bestemme Prisen, men det er det engelske Marked. Men jeg antager ikke, det er det, Ministeren har fremdraget baade i Finansudvalget og her, hver Gang vi forhandlede denne Sag,